

Дослідивши, сучасний стан ринку праці Черкаського регіону було виявлено проблеми, які потребують негайного вирішення. Для розв'язання цієї проблеми слід впровадити наступні заходи:

- здійснювати регулярні моніторинги попиту та пропозиції робочої сили. На основі отриманих даних розробляти проноз попиту та пропозиції на ринку праці;
- зсувати професійно – кваліфікаційну структуру перспективної потреби роботодавців у працівниках;
- здійснювати професійну підготовку з урахуванням прогнозу попиту та пропозиції на ринку праці;
- на державному рівні розробити програму професійної орієнтації молоді та організувати професійно – пропагандистські кампанії з метою формування структури попиту населення на послуги професійної освіти відповідно до потреб ринку;
- органам виконавчої влади у сфері зайнятості населення, приділити особливу увагу підготовці фахівців за загально галузевими професіями, потреба в яких не може задовольнятися за рахунок наявних трудових ресурсів підприємств; на це необхідно орієнтувати систему початкової професійної освіти та програми перепідготовки безробітних.

Використана література:

1. Регулювання місткості регіонального ринку праці: монографія / Ахромкін Є. М., Заблудська І. В., Петров П. Ю., Пудов К. О. – Луганськ: вид-во СЛУ ім. В. Даля, 2013. – 200 с.
2. Програма зайнятості населення м. Черкаси на 2019-2023 роки. – № 1195-8-рд. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://rada.ck.ua/golos/proekty/inf/2087>.

Аналіз практичних аспектів застосування реінжинірингу бізнес-процесів на фармацевтичних компаніях

*Посилкіна О. В., д. ф. н., професор кафедри управління та економіки підприємства
Національного фармацевтичного університету*

*Братішко Ю. С., к.ф.н., доцент кафедри управління та економіки підприємства
Національного фармацевтичного університету*

*Кубасова Г. В., викладач кафедри управління та економіки підприємства
Національного фармацевтичного університету
kubasovaanna17@gmail.com*

Основною метою реінжинірингу бізнес-процесів є якісне поліпшення окремих напрямів діяльності фармацевтичного підприємства, на основі встановлених бізнес-процесів підприємства та їх розуміння, проектується (коригується) система управління підприємством, створюється стандарт управління підприємством. На основі цього стандарту визначається уточнений перелік бізнес-процесів фармацевтичного підприємства, проводиться документування цих бізнес-процесів. Для кожного бізнес-процесу встановлюється вхідний потік ресурсів, правила закону функціонування і вихідний продукт. Взаємозв'язок бізнес-процесів розглядається як взаємозв'язок по потокам і за часом. Кожен бізнес-процес в подальшому розглядається як система взаємопов'язаних завдань. Закон функціонування бізнес-процесів можна розглядати як організаційно – логічний зв'язок вирішення завдань, взаємозв'язок завдань по потокам.

Таким чином, бізнес-процес має внутрішні зв'язки між бізнес-завданнями. Зовнішні зв'язки окремого бізнес-процесу з іншими бізнес-процесами розглядається як зв'язку завдань входять в різні бізнес-процеси. У кінцевому рахунку «продукт» бізнес-процесів є продуктом вирішення завдань.

В якості основних методів проведення РБП на фармацевтичних підприємствах використовується:

1. Усунення зайвих або довгих потоків. Реінжиніринг усуває непотрібну роботу. Більшість дій по перевірці, узгодженню, очікуванню, відстеженню – це непродуктивна робота, що з'являється внаслідок фрагментарності бізнес-процесів, і в результаті реінжинірингу повинна бути усунена.

2. Усунення розривів у бізнес-процесах.

Реінжиніринг дозволяє усунути «розриви» і «сліпі місця» в бізнес-процесах, які досить часто трапляються в компаніях при стихійної організації діяльності.

3. Залучення в бізнес-процес якомога меншої кількості ресурсів. У кожній задачі, складовою бізнес-процесу, потрібно скоротити якомога більше ресурсів, наприклад, шляхом поєднання завдань таким чином, щоб працівник виконував найбільшу їх кількість. Ключовим завданням тут є вивільнення працівників і суміщення різних функцій, в результаті чого цілі підрозділи виводяться за межі процесу.

4. Виконання бізнес-процесу самим клієнтом або постачальником. Ключові частини бізнес-процесу, які раніше виконувалися всередині компанії, можуть передаватися іншому підприємству. Це може радикально змінити бізнес-процес. Наприклад, один процес, що складається з чотирьох субпроцесів, можна за допомогою реінжинірингу звести до одного, тоді як всі інші субпроцеси будуть виконувати клієнти та постачальники.

5. Створення безліч версій складних процесів. Традиційні бізнес-процеси зазвичай виключають роботу з широким спектром ситуацій. Процеси в сучасній компанії повинні мати безліч варіантів, тобто бути диференційованими. Багатоваріантний процес можна створити, так як кожен варіант призначений тільки для певних типів ситуацій. Необхідний варіант процесу визначається шляхом попереднього сортування, заснованої на заздалегідь визначених процедурах. При такому підході немає місця ні особливим ситуацій, ні винятків. Це дозволяє відмовитися від контролю за одним процесам і зберегти контроль за іншим.

6. Зменшити тривалість циклу, зберігаючи при цьому тривалість кожного етапу на колишньому рівні, можна шляхом збільшення частки корисного часу. Наприклад, можна об'єднати виконання всіх етапів в одному місці в один час, скоротивши при цьому транспортні витрати.

7. Об'єднання декількох робіт в одну. Основне властивість проведення реінжинірингу бізнес-процесів – інтеграція багатьох раніше розрізаних робіт або трудових завдань. При цьому розрізнені роботи можуть об'єднуватися в одну.

8. Спрощення робіт. Традиційно на підприємстві працівники володіють нечисленними навичками і невеликою кількістю часу або можливостей для навчання. Тому їх трудові завдання спрощені. Однак при цьому потрібні складні бізнес-процеси для того, щоб зв'язати трудові завдання воедино. Фармацевтичні компанії змушені миритися з незручностями, неефективністю і витратами, пов'язаними зі складними процесами, заради використання переваг таких спрощених завдань.

Інструментарій реінжинірингу бізнес-процесів повинен забезпечувати: реєстрацію інформації про бізнес-процеси; опис високорівневих уявлень бізнес-процесів; ведення репозитарію бізнес-процесів; контроль синтаксису описів бізнес-процесів; контроль

повноти і спроможності бізнес-процесів; аналіз і верифікацію описів бізнес-процесів; розробку специфікацій бізнес-процесів для подальшого їх використання при проектуванні інформаційних систем; визначення стандартів для представлення інформації про бізнес-процеси. Реінжиніринг ставить своїм завданням виявлення бізнес-процесів, розробку стандартів управління бізнес-процесами на всіх рівнях управління фармацевтичної компанії.

Очікувані результати вирішення бізнес-завдань: повний склад бізнес-процесів; повний склад бізнес-завдань, які забезпечують результати бізнес-процесів; бізнес-продукт (інформаційний або матеріальний); показники ефективності бізнес-процесів і вирішення бізнес-завдань; взаємозв'язки всіх бізнес-процесів, реалізовані як взаємозв'язку всіх бізнес-завдань; алгоритми вирішення бізнес-завдань; стандарти вирішення бізнес-завдань.

Таким чином, кінцевою метою реінжинірингу є створення ефективної системи менеджменту фармацевтичних компаній, яка може бути реалізована засобами інформаційної системи.

Використана література:

1. Рудакова, О. С. Системное управление реинжинирингом бизнес-процессов промышленных организаций / О. С. Рудакова. – М.: Архитектура, 2010. – 160.
2. Фролова, Л. В. Формирование бизнес-модели предприятия. Учеб. / Л. В. Фролова, Е. С. Кравченко – К.: ЦУЛ, 2012. – 384 с.

Порівняльний аналіз національних моделей прийняття управлінських рішень

*Світлична К. С., к.фарм.н., доцент кафедри менеджменту і адміністрування
Національного фармацевтичного університету
karinasv77@gmail.com*

Стійке функціонування вітчизняної економіки і майбутнє її зростання значною мірою обумовлені ефективністю прийняття управлінських рішень. Світовою наукою і практикою вироблені різні підходи до прийняття управлінських рішень, які найбільшою мірою визначаються традиціями, звичаями, культурно-історичним розвитком держави, організацією системи управління підприємством і багатьма іншими чинниками. Можливо виділити японську, американську та європейську моделі управління.

Виходячи з цього, представляє певний інтерес для дослідження, і є актуальним з точки зору спроби впровадження або адаптації деяких принципів цих моделей в управлінську систему вітчизняних підприємств.

Останніми роками у всьому світі зростає інтерес до японських форм і методів управління, оскільки швидкий успішний розвиток економіки цієї країни дозволив їй зайняти лідируюче положення у світі. Японські компанії – це не лише господарські одиниці, але і значною мірою соціальні організації. Кожна компанія має власну корпоративну філософію, концептуальною основою якої є щирість, гармонія, співпраця, вклад в поліпшення життя суспільства. У японських фірмах рішення приймається групою, японська модель управління припускає повну однотайність.